

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna
2010
VI. volební období

90

Návrh

poslanců Pavla Drobila, Pavola Lukši a Kristýny Kočí

na vydání

zákona

kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů

N á v r h

ZÁKON

ze dne 2010,

kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o ochraně ovzduší

Čl. I

Zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění zákona č. 521/2002 Sb., zákona č. 92/2004 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 695/2004 Sb., zákona č. 180/2005 Sb., zákona č. 385/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 212/2006 Sb., zákona č. 222/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 180/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 25/2008 Sb., zákona č. 37/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 483/2008 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 292/2009 Sb. a zákona 172/2010 Sb., se mění takto:

1. V § 5 se na konci odstavce 5 doplňují věty „Emisní stropy pro všechny stacionární zdroje nebo jejich skupiny na vymezených územích stanoví vláda svým nařízením. Orgány ochrany ovzduší činí veškerá opatření k dosažení emisních stropů podle předchozí věty, zejména při vydávání stanovisek, závazných stanovisek a povolení podle § 17 a při rozhodování o změnách povolení podle § 53 odst. 2 písm. b).“.
2. Za § 7 se vkládá nový § 7a, který včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 9b až 9g zní:

„§ 7a

Nízkoemisní zóny

(1) Ve zvláště chráněných územích^{9b)}, lázeňských místech^{9c)}, nebo pokud došlo k překročení některého z imisních limitů stanovených v prováděcím právním předpisu, může obec na svém území, nebo jeho části, stanovit nařízením^{9d)} zónu s omezením provozu motorových silničních vozidel (dále jen „nízkoemisní zóna“) postupem podle tohoto zákona a prováděcích právních předpisů.

(2) Obec v nařízení vymezí území nízkoemisní zóny a emisní kategorie vozidel, které mají povolen vjezd do této zóny. Obec může stanovit zvláštní podmínky provozu nízkoemisní zóny pro případy vzniku smogové situace podle § 8 odst. 5. Na průjezdním úseku dálnice nebo silnice^{9e)} lze nízkoemisní zónu stanovit pouze v případě, že na území obce mimo

nízkoemisní zónu anebo mimo zastavěné území téže nebo sousední obce existuje jiná dálnice nebo silnice stejné nebo vyšší třídy^{9e)}, po které je možné zajistit stejné dopravní spojení.

(3) Obec v nařízení o vyhlášení nízkoemisní zóny stanoví jeho účinnost nejdříve 12 měsíců od jeho přijetí. Obec informuje ministerstvo o přijetí nařízení nejpozději jeden měsíc před nabytím jeho účinnosti.

(4) Místní úpravu provozu na pozemních komunikacích v nízkoemisní zóně stanoví příslušný úřad postupem podle jiného zákona^{9f)}. Začátek a konec nízkoemisní zóny je označen svislou dopravní značkou podle jiného zákona^{9f)}, která kromě příslušného omezení vymezí vozidla s emisními kategoriemi, kterým je vjezd do nízkoemisní zóny dovolen. Vjezd do nízkoemisní zóny je povolen pouze pro silniční motorová vozidla označená emisní plaketou vydanou ministerstvem nebo jím pověřenou osobou s uvedením příslušné emisní kategorie podle prováděcího předpisu a v souladu s podmínkami, stanovenými příslušnou dopravní značkou. Porušení této povinnosti je přestupkem podle jiného zákona^{9g)}. Výjimky z této povinnosti jsou stanoveny v příloze č. 4 k tomuto zákonu. Povolení výjimky se prokazuje zvláštní emisní plaketou.

(5) Emisní plaketa musí být umístěna a celou svou plochou přímo nalepena na vnitřní straně čirého skla předního okna motorového vozidla nebo prvního motorového vozidla v jízdní soupravě na pravém dolním okraji skla tak, aby výhled řidiče z vozidla byl co nejméně omezen a plaketa byla dobře viditelná z vnější strany vozidla.

(6) V případě, že motorové vozidlo není vybaveno předním sklem, musí být emisní plaketa umístěna a celou svou plochou přímo nalepena v pravé přední části vozidla, pevně spojené s jeho nosnými částmi. Plaketa musí být umístěna tak, aby byla kontrolovatelná a aby byla chráněná před přímým znečištěním způsobeným koly vozidla.

(7) K žádosti o získání emisní plakety je provozovatel silničního motorového vozidla povinen předložit technický průkaz silničního motorového vozidla. U vozidel, registrovaných v zahraničí, se emisní plaketa přiděluje podle data první registrace motorového vozidla, pokud nelze prokázat jeho emisní třídu.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví způsob zařazení motorových silničních vozidel do emisních kategorií a pravidla pro označení vozidel příslušnou emisní plaketou.

^{9b)} § 14 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

^{9c)} § 28 zákona č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních, lázeňských místech (lázeňský zákon), ve znění pozdějších předpisů

^{9d)} § 11 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

^{9e)} Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

^{9f)} Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

^{9g)} Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.“.

3. V § 17 se na konci odstavce 7 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno c), které zní:
„c) podmínky provádění činností a provozu technologií souvisejících s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění“.
4. V § 17 odst. 8 se na konci písmene a) čárka nahrazuje středníkem a doplňují se slova „emisní limity stanovené v povolení mohou být přísnější než emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem,“.

5. V § 43 se za písmeno z) doplňují písmena za) a zb), která znějí:
„za) zajišťuje vydávání emisních plaket podle § 7a odst. 4,

zb) vede seznam vyhlášených nízkoemisních zón a zpřístupňuje veřejnosti informace z tohoto seznamu způsobem umožňujícím dálkový přístup.“
6. V § 50 se za odstavec 3 doplňuje odstavec 4, který zní:
„(4) Obec může vydat v přenesené působnosti nařízení, kterým stanoví nízkoemisní zónu podle § 7a.“
7. V § 53 odst. 2 písm. b) se za slovo „rozhodnutí“ vkládají slova „, zejména ke změně v provozu stacionárního zdroje, nebo změně emisních limitů nebo jiných podmínek provozu stanovených prováděcím právním předpisem či stanovení emisního stropu“.
8. V § 55 odst. 1 písm. b) se slova „a § 6 odst. 9“ nahrazují slovy „, § 6 odst. 9 a § 7a odst. 8“.
9. Za přílohu č. 3 se vkládá nová příloha č. 4, která včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 25 až 28 zní:

„Příloha č. 4 k zákonu č. 86/2002 Sb.

Výjimky z omezení provozu v nízkoemisních zónách

(1) Omezení provozu v nízkoemisních zónách se nevztahuje na

- a) zvláštní vozidla²⁵⁾,
- b) vozidla integrovaného záchranného systému,
- c) vozidla k řešení mimořádné události²⁶⁾ nebo v souvislosti s řešením krizové situace²⁷⁾, včetně zásobování postižených míst, svozu dřeva po živelní pohromě, jízd speciálních vozidel pro odstranění následků škod (lesní stroje, stavební stroje),
- d) vozidla přepravující osoby zdravotně postižené, označená podle příslušných předpisů,
- e) vojenská vozidla Armády České republiky a NATO,
- f) historická vozidla,
- g) vozidla k provádění činností bezprostředně spojených s prováděnou údržbou, opravami a výstavbou pozemních komunikací nebo drah, plynových zařízení, elektroenergetických zařízení a vodárenských zařízení,
- h) vozidla k přepravě tuhých, tekutých a plyných paliv pro zajištění provozu nemocnic, sociálních ústavů a školských zařízení,
- i) vozidla k přepravě poštovních zásilek,
- j) vozidla k přepravě komunálního odpadu,
- k) vozidla určená k odstranění závad vodovodů, kanalizací, plynovodů, elektrických sítí, sítí veřejných elektronických komunikací a dalších inženýrských sítí ve veřejném zájmu,
- l) vozidla určená k přepravě věcí na kulturní a společenské akce, včetně akcí rekreačních, vzdělávacích a výchovných (například dětské tábory),
- m) vozidla zajišťující veřejnou linkovou dopravu²⁸⁾.

(2) Úřad obce, která vyhlásila svým nařízením nízkoemisní zónu, může na základě žádosti provozovatele vozidla povolit výjimku z důvodů hodných zvláštního zacházení.

Výjimka může být trvalá nebo dočasná. Výjimka může být udělena zejména z následujících důvodů:

- a) nemocným, bezmocným či jinak postiženým osobám, které nesplňují podmínky pro přiznání označení pro osoby těžce zdravotně postižené,
- b) osobám, jejichž pracovní doba neumožňuje přepravovat se hromadnou dopravou,
- c) pro vozidla se speciálním vybavením (nákladní dopravníky, zábavní zařízení, vozidla užívaná jako pracoviště, speciální vozidla taxislužeb a služeb v cestovním ruchu),
- d) z důvodu zásadního významu pro podnikání, kde by omezení provozu v nízkoemisní zóně mohlo výrazně ohrozit či znemožnit podnikání.

25) § 22 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

26) Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

27) Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů.

28) § 2 odst. 6 písm. a) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.“.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o pozemních komunikacích

Čl. II

V § 20a zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 80/2006 Sb., se doplňuje odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 11i) zní:

„(3) V případě vyhlášení signálu upozornění nebo signálu regulace pro suspendované částice PM₁₀ podle zvláštního právního předpisu¹¹ⁱ⁾, je až do odvolání příslušného signálu možné užít vybrané úseky pozemních komunikací stanovené zvláštním právním předpisem¹¹ⁱ⁾ bez zpoplatnění.

11i) Vyhláška č. 553/2002 Sb., kterou se stanoví hodnoty zvláštních imisních limitů znečišťujících látek, ústřední regulační řád a způsob jeho provozování včetně seznamu stacionárních zdrojů podléhajících regulaci, zásady pro vypracování a provozování krajských a místních regulačních řádů a způsob a rozsah zpřístupňování informací o úrovni znečištění ovzduší veřejnosti, ve znění pozdějších předpisů.“.

ČÁST TŘETÍ

Účinnost

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem ode dne jeho vyhlášení.

Důvodová zpráva

k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů

Obecná část

I. Zhodnocení platného právního stavu

Podle platné právní úpravy obsažené v zákoně č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, není dána jasná a účinná vazba mezi imisní situací v území a provozem zdrojů znečišťování ovzduší. Z toho důvodu může docházet k trvalému překračování imisních limitů na některých územích i za situace, kdy stacionární zdroje v daném území budou plnit emisní limity a další požadavky jim stanovené právními předpisy a povoleními.

Současný zákon a jeho prováděcí předpis (vyhláška č. 553/2002 Sb.) stanoví způsob regulace zdrojů pro akutní stavy mimořádného znečištění – smogové situace (§ 8).

Hodnoty emisních stropů pro území jednotlivých krajů jsou obsaženy v nařízení vlády č. 351/2002 Sb. (§ 3 odst. 3, příloha č. 2), jedná se však pouze o směrné doporučené hodnoty (závazné jsou pouze emisní stropy pro celou ČR) a slouží zejména k zajištění plnění národních emisních stropů.

Pojem emisních stropů je podle současné právní úpravy dále využíván především ve vztahu k jednotlivým zdrojům (§ 5 odst. 5 zákona o ochraně ovzduší).

Pokud jde o otázku regulace dopravy z důvodu znečištěného ovzduší, stávající zákon připouští omezení provozu motorových vozidel v obcích pouze za smogových situací při překročení zvláštních imisních limitů. Pro případy překročení základních imisních limitů obdobná opatření nestanoví, pouze jejich možnost připouští a doporučuje v osnovách programů snižování emisí a programů zlepšování kvality ovzduší.

II. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Největším současným problémem ČR v oblasti životního prostředí jsou neklesající emise znečišťujících látek v ovzduší, konkrétně jemných prachových částic (PM₁₀, PM_{2,5}) a PAH. V ČR mají největší podíl na celkových emisích PM₁₀, PM_{2,5} a PAH ze sektoru veřejné a průmyslové energetiky (která zahrnuje i procesní ohřevy), z vytápění domácností a ze sektoru dopravy (mobilní zdroje).

Suspendované částice a na nich navázané látky představují celou řadu zdravotních rizik. Účinek částic závisí na jejich velikosti, tvaru a chemickém složení. Částice označené PM₁₀ se dostávají do dolních cest dýchacích a jemnější částice označené jako PM_{2,5}, které nejvýznamněji ovlivňují úmrtnost (některé z nich mají mutagenní a rakovinotvorný účinek), pronikají až do plicních sklípků. Částice zvyšují celkovou nemocnost i úmrtnost, zejména na onemocnění srdce a cév, snížení plicní funkce při spirometrickém vyšetření u dětí i dospělých, zvyšují spotřebu léků pro rozšíření průdušek při dýchacích obtížích u astmatiků a zkracují délku života (vyšší úmrtnost na choroby srdce a cév a pravděpodobně i na rakovinu plic, atd.). Znečištění ovzduší částicemi má velmi pravděpodobně vliv i na to, že zhruba 15 % českých

děti trpí respiračními alergiemi. Z důvodu překračování imisních limitů pro prachové částice zahájila Evropská komise s Českou republikou řízení pro porušení Smlouvy o fungování EU.

Současná právní úprava neumožňuje dostatečně zohlednit kvalitu ovzduší v povoleních zdrojů. Podmínky je nutné stanovovat s ohledem na znečištění ovzduší a s ohledem na příspěvek zdroje k tomuto znečištění, které pak určuje účinky ovzduší na receptory (vliv na lidské zdraví, ekosystémy).

III. Zhodnocení souladu návrhu zákona s mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy a s ústavním pořádkem České republiky

Na oblast, která je předmětem návrhu, se vztahuje zejména čl. 35 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, neboť jejím hlavním cílem je zlepšení imisní situace v oblastech, kde jsou překračovány imisní limity. Dále se návrhu dotýká také čl. 4 odst. 1 a čl. 11 odst. 3 Listiny. S těmito ustanoveními, jakož i s dalšími součástmi ústavního pořádku České republiky je navrhovaná právní úprava v souladu.

Návrh není v rozporu s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána ani s právem Evropské unie.

IV. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy, nároky na státní rozpočet, rozpočty krajů a obcí

Zhodnocení dopadů bodu 1,3, 4 a 7 – stanovení emisních stropů

Stanovení nových emisních stropů na vymezených územích pro všechny stacionární zdroje nebo jejich skupiny nebude mít dopad na státní rozpočet ani na veřejné rozpočty obcí a krajů. Krajským úřadům, které budou odpovědné za plnění nových emisních stropů pro vymezené území se zvýší administrativní zátěž spojená s vedením správního řízení o změně povolení provozu nebo o změně integrovaného povolení u dotčených zdrojů. Zvýšení administrativní zátěže bude záviset na počtu a velikosti dotčených zdrojů a nelze jej předem kvantifikovat. Negativní dopad ve smyslu zpřísnění emisních limitů nebo jiných podmínek provozu či stanovení emisního stropu pocítí provozovatelé stacionárních zdrojů, které mají vliv na zhoršenou imisní situaci v dané vymezené oblasti. Plnění zpřísněných podmínek provozu bude znamenat pro dotčené provozovatele zvýšení investičních nákladů v řádu milionů Kč do zařízení na zamezení emisí a zvýšení provozních nákladů k zajištění požadovaného snížení emisí. U zdrojů, kde již nelze regulovat, může dojít až k omezení výroby a zisku. Takto regulované zdroje budou také konkurenčně znevýhodněny oproti zdrojům, které jsou v oblastech, kde nejsou překračovány imisní limity nebo kde není zavedené obdobná regulace. Na druhé straně přínosem bude zlepšení kvality ovzduší v zatížených oblastech a snížení zdravotních rizik obyvatel.

Zhodnocení dopadů bodu 2, 5, 6, 8 a 9 – nízkoemisní zóny

Možnost stanovení nízkoemisní zóny nemá dopad na státní rozpočet. Stanovení nízkoemisní zóny bude plně v kompetenci obce, která také ponese náklady na její realizaci. Obec vykonávají působnost silničního správního úřadu ve věcech místních komunikací, obec s rozšířenou působností ve věcech silnic II. a III. třídy, kraje pak ve věcech silnic I. třídy a ministerstvo dopravy ve věcech dálnic a rychlostních silnic. Pořizovací cena svíslé dopravní značky zóny s ukotvením je přibližně 5 000 až 6 000 Kč. Policii ČR v případě realizace nízkoemisních zón přibudou nové kompetence spojené se zajištěním kontrol plnění, přičemž by se jednalo o dopravní přešůvek porušení zákazu vjezdu. Určité investiční náklady budou

spojené s vytištěním emisních plaket a jejich distribucí. Plakety budou poskytovány za úplatu, aby se pokryly jejich výrobní náklady.

Příslušné omezení dopravy se dotkne široké veřejnosti, kdy trvale vyloučení z provozu motorového silničního vozidla v konkrétní nízkoemisní zóně mohou být majitelé starších vozidel s horší emisní kategorií. Míra pozitivního dopadu pro obyvatele ve smyslu snížení znečištění ovzduší a snížení hluchnosti z dopravy v centru měst bude záviset na přísnosti omezení vjezdu do konkrétní nízkoemisní zóny. Vyjma ZCHÚ a lázeňských měst se případné využití nízkoemisní zóny očekává ve velkých městech, kde dochází k překračování imisních limitů a pokud lze zajisti objízdné dopravní spojení po silnici stejné nebo vyšší třídy.

Zhodnocení dopadů části druhé – osvobození od zpoplatnění užívání pozemní komunikace

Předmětné ustanovení nemá dopad na státní rozpočet ani ostatní veřejné rozpočty. Zároveň nepřináší negativní hospodářský ani finanční dopad s výjimkou provozovatele mýtného. Nebude se jednat o významný negativní dopad protože, ušlý zisk z mýtného se bude vztahovat pouze na vymezený úsek nebo úseky dálnice, které stanoví prováděcí právní předpis. V případě vyhlášení a odvolání signálu upozornění nebo regulace z důvodu překročení zvláštního imisního limitu pro PM₁₀, řídicí pracoviště ČHMÚ rozšíří informující subjekty o Policii ČR, provozovatele mýtného. Policie po dobu trvání této smogové situace nebude pokutovat osobní automobily za jízdu po vymezeném úseku dálnice bez dálniční známky. Vyhlášení signálu regulace obvykle trvá jen den nebo několik málo po sobě jdoucích dnů a jedná se o malý počet případů ročně. V takto krátkém časovém úseku lze jen stěží odhadovat kolik motoristů využije možnosti přepravy po vymezeném úseku.

Vzhledem k závažnosti situace v ČR z hlediska kvality ovzduší, především ke kriticky nepříznivé situaci v zimních obdobích v Moravskoslezském kraji, se navrhuje, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s návrhem souhlas již v prvním čtení (§ 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů).

Zvláštní část

K části první

K čl. I

K bodu 1

Navrhovaná úprava umožňuje rozšířit aplikaci emisních stropů též na skupinu zdrojů či všechny zdroje na vymezeném území. Emisní stropy a území, na němž budou uplatněny, stanoví vláda svým nařízením. Stanovení emisního stropu pro území nadměrně zatížené znečištěným ovzduším a obecně definovanou skupinu stacionárních zdrojů umožňuje efektivnější výkon veřejné správy v oblasti regulace emisí z těchto zdrojů znečišťování ovzduší, které se v dané vymezené oblasti podílejí na překračování imisních limitů.

K bodu 2 - § 7a Nízkoemisní zóny

S ohledem na trvalé překračování imisních limitů v centrech měst způsobené silniční dopravou a absencí jakéhokoliv nástroje pro omezení znečištění ovzduší regulací dopravního toku, je navrhováno umožnit obcím v případech překročení některého z imisních limitů

stanovit si na svém území tzv. nízkoemisní zóny, a to formou nařízení. Cílem je rovněž stimulovat majitele starších vozidel s častější jízdkou do center měst k jejich obměně za modernější s lepší emisní kategorií. Nízkoemisní zónu budou moci obce vyhlásit pouze tam, kde jsou překračovány emisní limity a současně existuje objízdná trasa bez omezení po pozemní komunikaci stejné nebo vyšší třídy. Nízkoemisní zóna bude vyznačena příslušnou dopravní značkou, porušení povinnosti je dopravním přestupkem podle jiného právního předpisu. Vozidla vjíždějící do zóny budou označena emisní známkou podle jejich emisních parametrů. Podrobnosti stanovení a provozu nízkoemisních zón stanoví prováděcí předpis. Nízkoemisní zóny úspěšně fungují v řadě západoevropských měst (např. 26 německých měst, Londýn, Stockholm).

K bodu 3

Povolení v současné době stanoví pouze podmínky, které se týkají provozu zdroje (tak jak je definován) samotného. Uplatněním této změny bude orgán ochrany ovzduší moci stanovit i podmínky pro související činnosti a provoz technologií, které sice nejsou součástí zdroje, ale s jeho provozem souvisí a podílejí se na znečišťování ovzduší a mají vliv na úroveň znečištění ovzduší (doprava materiálu, surovin či výrobků, skládky, přesypy atd.)

K bodu 4

Možnost zpřísnování emisních limitů oproti emisním limitům obsaženým v prováděcích právních předpisech je důležitá především při povolování nových zdrojů tak, aby bylo zaručeno, že tento nový zdroj bude produkovat minimum emisí a nebude negativně ovlivňovat kvalitu ovzduší.

K bodu 5

V souvislosti s novou právní úpravou nízkoemisních zón je nutné ke kompetencím Ministerstva životního prostředí doplnit další činnosti, kterými je zajištění vydávání emisních plaket pro motorová vozidla (touto činností může MŽP pověřit jinou osobu) a dále vedení seznamu vyhlášených nízkoemisních zón a zpřístupňování informací z tohoto seznamu veřejnosti na svých internetových stránkách.

K bodu 6

V souvislosti s novou právní úpravou nízkoemisních zón je obcím dána kompetence vydávat v přenesené působnosti nařízení, kterým stanoví nízkoemisní zónu podle § 7a.

K bodu 7

V § 53 odst. 2 písm. b) je novelou upřesňován obsah tohoto ustanovení demonstrativním výčtem hlavních „podmínek rozhodných pro vydání povolení nebo rozhodnutí“. V souvislosti s předkládanou novelou je podstatná především situace stanovení emisních stropů.

K bodu 8

Legislativně-technická úprava spočívající v doplnění zmocňovacího ustanovení pro vydání prováděcího nařízení v souvislosti s novou právní úpravou nízkoemisních zón.

K bodu 9

Příloha zákona stanoví, na které druhy motorových vozidel se nebudou vztahovat omezení provozu v nízkoemisních zónách.

K části druhé

K čl. II

Jedním z účinných opatření eliminujících vliv dopravy na kvalitu ovzduší v obydlených oblastech jsou i stavby obchvatů měst, které odvádějí dopravu z hustě obydlených částí a snižují tak její bezprostřední vliv na obyvatelstvo. Jejich pozitivním efektem je i zvýšení plynulosti dopravy, což vede k nižší emisi znečišťujících látek z výfuků automobilů i otěrů pneumatik a brzdových destiček. Dalším nástrojem jak omezovat významný vliv dopravy na kvalitu ovzduší v obydlených oblastech je osvobození od poplatku těch úseků dálnic, které mají charakter obchvatu. Navrhuje se osvobození těchto úseků od zpoplatnění, a to pouze při vyhlášení signálu upozornění a signálu regulace při překročení tzv. zvláštních imisních limitů pro PM10, stanovených vyhláškou č. 553/2002 Sb., v platném znění. Úseky, které budou při těchto smogových situacích od poplatku osvobozeny, budou vymezeny v příloze uvedené vyhlášky. Tímto opatřením bude zajištěno jejich větší využívání namísto nezaplatněných městských silnic a budou tak alespoň krátkodobě sníženy dopady provozu motorových vozidel na imisní situace v intravilánu.

K části třetí

K čl. III

Navrhuje se nabytí účinnosti zákona patnáctým dnem ode dne jeho vyhlášení.

V Praze dne 10. září 2010

Pavel Drobil v.r

Pavol Lukša v.r.

Kristýna Kočí v.r.

Platné znění vybraných ustanovení zákona č. 86/2002 Sb. s vyznačením navrhovaných změn

§ 5

(1) Přípustnou úroveň znečišťování ovzduší určují hodnoty emisních limitů pro jednotlivé znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny nebo pachové látky, přípustná tmavost kouře, přípustná míra obtěžování zápachem, emisní stropy a redukční cíle pro jednotlivé znečišťující látky nebo stanovené skupiny látek.

(2) Emisní limity pro stacionární zdroje se člení na

a) obecné emisní limity, které jsou stanoveny pro jednotlivé znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny,

b) specifické emisní limity, které jsou stanoveny u jmenovitě uvedených stacionárních zdrojů; specifické emisní limity se stanovují bez přihlédnutí k obecným emisním limitům pro znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny významné co do množství a škodlivosti emisí.

(3) Emisní limity pro výrobky vybavené spalovacím motorem [§ 4 odst. 2 písm. c)] stanoví zvláštní právní předpis.⁴⁾

(4) Pokud je ve zvláště velkém, velkém nebo středním spalovacím zdroji současně spalováno více druhů paliv, stanoví emisní limity na základě podkladů předložených provozovatelem inspekce postupem stanoveným prováděcím právním předpisem.

(5) Emisní stropy pro vybrané znečišťující látky pro jednotlivé stacionární zdroje a lhůty k jejich dosažení stanoví prováděcí právní předpis podle § 6 odst. 3 nebo krajský úřad podle § 17 odst. 9. **Emisní stropy pro všechny stacionární zdroje nebo jejich skupiny na vymezených územích stanoví vláda svým nařízením. Orgány ochrany ovzduší činí veškerá opatření k dosažení emisních stropů podle předchozí věty, zejména při vydávání stanovisek, závazných stanovisek a povolení podle § 17 a při rozhodování o změnách povolení podle § 53 odst. 2 písm. b).**

(6) U stacionárního zdroje, který stanoví prováděcí právní předpis, může krajský úřad uložit provozovateli místo povinnosti dodržovat některé emisní limity povinnost plnit plán snížení emisí znečišťujících látek, případně opatření k omezování použití surovin a výrobků, z nichž vznikají emise znečišťujících látek, popřípadě pachových látek, (dále jen "plán snížení emisí").

(7) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v odstavci 6 vypracuje návrh plánu na snížení emisí v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a předloží ho krajskému úřadu se žádostí o schválení k jeho provádění.

(8) U stacionárního zdroje, který stanoví prováděcí právní předpis, ukládá krajský úřad provozovateli místo povinnosti dodržovat emisní limity povinnost plnit plán zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje.

(9) Plány snížení emisí znečišťujících látek a plány zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje vypracovává provozovatel zdroje uvedeného v

⁴⁾ Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, ve znění pozdějších předpisů.

prováděcím právním předpisu ve lhůtě a na dobu stanovenou orgánem ochrany ovzduší, s výjimkou plánů u zdrojů podle § 54 odst. 7, které se vypracovávají na dobu 5 let.

(10) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v odstavci 8 vypracuje v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem návrh plánu zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje a předloží ho krajskému úřadu se žádostí o schválení k jeho provádění. Plnění tohoto plánu se považuje za splnění povinnosti dodržovat emisní limity podle tohoto zákona.

(11) Krajský úřad zamítne předložený plán snížení emisí a plán správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje, pokud je vypracován v rozporu s tímto zákonem a jeho prováděcími právními předpisy. Zamítavé stanovisko musí obsahovat důvody zamítnutí a lhůtu předložení nového návrhu plánu.

(12) Prováděcí právní předpis stanoví seznam znečišťujících látek, jejich stanovených skupin, emisní limity obecné a specifické, postup výpočtu emisních limitů v případech současného spalování různých druhů paliv nebo spoluspalování odpadů s palivy, podmínky provozování stacionárních zdrojů, kritéria určující plnění těchto podmínek a dodržování emisních limitů včetně metod odběru vzorků a měření, přípustnou tmavost kouře, pachové látky a pachová čísla, náležitosti a způsob zpracování plánu na snížení emisí a plánu zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje a skupiny zdrojů, pro které se tyto plány zpracovávají.

§ 7a

Nízkoemisní zóny

(1) Ve zvláště chráněných územích^{9b)}, lázeňských místech^{9c)}, nebo pokud došlo k překročení některého z imisních limitů stanovených v prováděcím právním předpisu, může obec na svém území, nebo jeho části, stanovit nařízením^{9d)} zónu s omezením provozu motorových silničních vozidel (dále jen „nízkoemisní zóna“) postupem podle tohoto zákona a prováděcích právních předpisů.

(2) Obec v nařízení vymezí území nízkoemisní zóny a emisní kategorie vozidel, které mají povolen vjezd do této zóny. Obec může stanovit zvláštní podmínky provozu nízkoemisní zóny pro případy vzniku smogové situace podle § 10 odst. 3. Na průjezdním úseku dálnice nebo silnice^{9e)} lze nízkoemisní zónu stanovit pouze v případě, že na území obce mimo nízkoemisní zónu anebo mimo zastavěné území téže nebo sousední obce existuje jiná dálnice nebo silnice stejné nebo vyšší třídy^{9e)}, po které je možné zajistit stejné dopravní spojení.

(3) Obec v nařízení o vyhlášení nízkoemisní zóny stanoví jeho účinnost nejdříve 12 měsíců od jeho přijetí. Obec informuje ministerstvo o přijetí nařízení nejpozději jeden měsíc před nabytím jeho účinnosti.

(4) Místní úpravu provozu na pozemních komunikacích v nízkoemisní zóně stanoví příslušný úřad postupem podle jiného právního předpisu^{9f)}. Začátek a konec

^{9b)} § 14 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

^{9c)} § 28 zákona č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních, lázeňských místech (lázeňský zákon), ve znění pozdějších předpisů

^{9d)} § 11 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

^{9e)} Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

^{9f)} Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

nízkoemisní zóny je označen svíslou dopravní značkou podle jiného zákona^{9f)}, která kromě příslušného omezení vymezení vozidla s emisními kategoriemi, kterým je vjezd do nízkoemisní zóny dovolen. Vjezd do nízkoemisní zóny je povolen pouze pro silniční motorová vozidla označená emisní plaketou vydanou ministerstvem nebo jím pověřenou osobou s uvedením příslušné emisní kategorie podle prováděcího předpisu a v souladu s podmínkami, stanovenými příslušnou dopravní značkou. Porušení této povinnosti je přestupkem podle jiného zákona^{9g)}. Výjimky z této povinnosti jsou stanoveny v příloze č. 4 k tomuto zákonu. Povolení výjimky se prokazuje zvláštní emisní plaketou.

(5) Emisní plaketa musí být umístěna a celou svou plochou přímo nalepena na vnitřní straně čirého skla předního okna motorového vozidla nebo prvního motorového vozidla v jízdní soupravě na pravém dolním okraji skla tak, aby výhled řidiče z vozidla byl co nejméně omezen a plaketa byla dobře viditelná z vnější strany vozidla.

(6) V případě, že motorové vozidlo není vybaveno předním sklem, musí být emisní plaketa umístěna a celou svou plochou přímo nalepena v pravé přední části vozidla, pevně spojené s jeho nosnými částmi. Plaketa musí být umístěna tak, aby byla kontrolovatelná a aby byla chráněná před přímým znečištěním způsobeným koly vozidla.

(7) K žádosti o získání emisní plakety je provozovatel silničního motorového vozidla povinen předložit technický průkaz silničního motorového vozidla. U vozidel, registrovaných v zahraničí, se emisní plaketa přiděluje podle data první registrace motorového vozidla, pokud nelze prokázat jeho emisní třídu.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví způsob zařazení motorových silničních vozidel do emisních kategorií a pravidla pro označení vozidel příslušnou emisní plaketou.

§ 17

Stanoviska a povolení orgánů ochrany ovzduší

(1) Příslušný orgán ochrany ovzduší vydává stanoviska a povolení k řízením podle zvláštního právního předpisu, 12) která obsahují podmínky ochrany ovzduší. Jsou jimi

- a) stanoviska k politice územního rozvoje a územně plánovací dokumentaci v průběhu jejího pořizování,
- b) závazná stanoviska 12a) k umístování staveb zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů,
- c) povolení staveb zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů a k jejich změnám,
- d) povolení k uvedení zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů do zkušebního i trvalého provozu.

(2) Povolení příslušného orgánu ochrany ovzduší, které obsahuje podmínky ochrany ovzduší, se dále vyžaduje

- a) k záměrům na zavedení nových výrob s dopadem na ovzduší u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů,

^{9g)} Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

- b) k záměrům na zavedení nových technologií s dopadem na ovzduší u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů,
- c) ke spalování nebo spoluspalování odpadu, včetně odpadních olejů podle § 18 odst. 1 nebo 2,
- d) k výrobě zařízení, materiálů a výrobků, které znečišťují nebo mohou znečišťovat ovzduší, s výjimkou výrobků stanovených k posuzování shody podle zvláštního právního předpisu, 4)
- e) k výrobě nových technologií, výrobků a zařízení sloužících k ochraně ovzduší včetně technických podmínek provozu a návrhů provozních předpisů výrobce, s výjimkou výrobků stanovených k posuzování shody podle zvláštního právního předpisu, 4)
- f) ke změnám používaných paliv, surovin nebo druhů odpadů a ke změnám využívání technologických zařízení zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů; v rámci povolení k uvedeným změnám může krajský úřad stanovit s ohledem na charakter změny i takové emisní limity, které nejsou obsaženy pro daný stacionární zdroj v prováděcím právním předpisu, případně zpřísnit stanovené emisní limity pro tento zdroj,
- g) k vydání a změnám provozního řádu podle § 11 odst. 2,
- h) ke zvýšení obsahu síry v kapalných palivech pro stacionární zdroje,
- i) k pokračování provozu stacionárního zdroje po uplynutí lhůty platnosti stávajícího povolení.

(3) Bez závazného stanoviska podle odstavce 1 nelze vydat územní rozhodnutí týkající se zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů. Podmínky ochrany ovzduší stanovené podle odstavce 1 jsou závazné pro správní úřady, které vydávají rozhodnutí podle zvláštních právních předpisů. 12)

(4) Povolení nebo závazné stanovisko podle odstavce 1 písm. b) až d) a odstavce 2 písm. c), d), e), f), h) a i) může být vydáno na dobu časově omezenou.

(5) Součástí žádosti podle odstavce 1 písm. b) a c) a odstavce 2 písm. a), b), d) a e) je odborný posudek a v případech podle odstavce 1 písm. b) rozptylová studie zpracovaná podle metody rozptylových studií se zdůvodněním nejvýhodnějšího řešení z hlediska ochrany ovzduší včetně uvedení emisí a předpokladů dodržování emisních limitů.

(6) Odborný posudek musí být zpracován autorizovanou osobou podle § 15 odst. 1 písm. d). Přípouští se předložení odborného posudku nebo rozptylové studie již dříve zpracované, pokud se předmět jejího zpracování neliší od údajů uvedených v žádosti a není starší než 2 roky.

(7) Povolení nebo závazné stanovisko podle odstavce 1 písm. b) až d) a podle odstavce 2 písm. a) až g) a i) obsahuje zejména tyto údaje:

a) jde-li o zvláště velký, velký nebo střední stacionární zdroj, jeho popis nebo popis zařízení, výrobku nebo materiálu, který je předmětem žádosti, včetně uvedení identifikačního čísla zdroje, pod kterým je veden v registru emisí a zdrojů znečišťování ovzduší podle § 13 odst. 1, pokud je přiděleno,

b) závazné podmínky provozování stacionárního zdroje z hlediska ochrany ovzduší,

c) podmínky provádění činností a provozu technologií souvisejících s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění.

(8) Podmínky provozování stacionárního zdroje obsahují zejména

a) emisní limity znečišťujících látek a další podmínky ochrany ovzduší; **emisní limity stanovené v povolení mohou být přísnější než emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem,**

b) opatření k vyloučení rizik možného znečištění životního prostředí,

c) podmínky zajišťující ochranu životního prostředí.

(9) Na základě překročení přípustné úrovně znečištění ovzduší stanoví krajský úřad ostatnímu stacionárnímu zdroji s emisí tuhých znečišťujících látek přesahující 30 tun ve sledovaném roce emisní strop na úrovni nejvýše 70 % hodnoty průměrné roční emise tuhých znečišťujících látek. Krajský úřad zároveň může zpřísnit stávající nebo stanovit další podmínky provozu. Průměrná roční emise tuhých znečišťujících látek ostatního stacionárního zdroje se vypočte z období předcházejících pěti let. V prvních dvou letech od jeho stanovení může být emisní strop na úrovni průměrné roční emise. V následujících sedmi letech musí být meziroční pokles emisního stropu rovnoměrný. Krajský úřad stanoví na návrh provozovatele nerovnoměrný pokles emisního stropu za předpokladu, že bude stanoven na úrovni nižší než 50 % hodnoty průměrné roční emise. V takovém případě musí provozovatel dosáhnout emisního stropu do 9 let od jeho stanovení. Pokles se uskuteční ve třech tříletých obdobích, přičemž v prvních dvou obdobích je nutné dosáhnout vždy alespoň desetiprocentního snížení průměrné roční emise.

(10) Při vydávání stanovisek, závazných stanovisek a povolení podle § 17 odst. 1 a 2, která se dotýkají oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší, vychází příslušný orgán ochrany ovzduší z programů ke zlepšení kvality ovzduší podle § 7 odst. 6, 7 a 9. Pro jiné oblasti se orgány ochrany ovzduší řídí národními, krajskými a místními programy snižování emisí podle § 6 odst. 2, 5 a 6.

(11) Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti žádosti o povolení a závazné stanovisko podle odstavce 1 písm. b), c) a d) a podle odstavce 2 písm. a) až i) obsahující podmínky ochrany ovzduší a metody pro zpracování rozptylových studií podle odstavce 5.

§ 43

Ministerstvo životního prostředí

Ministerstvo

a) vykonává působnost ústředního správního úřadu v oblasti ochrany ovzduší, ozonové vrstvy a klimatického systému Země před emisemi fluorovaných skleníkových plynů a na těchto úsecích řídí výkon státní správy,

b) vykonává vrchní státní dozor na úseku ochrany ovzduší, ochrany ozonové vrstvy a klimatického systému Země před emisemi fluorovaných skleníkových plynů,

c) zaujímá stanoviska k záměrům, které mohou výrazně ovlivnit čistotu ovzduší, zejména ke strategiím rozvoje jednotlivých oborů, odvětví a územních celků,

d) koordinuje výzkum a sleduje technický rozvoj v rámci ochrany ovzduší, ochrany ozonové vrstvy a klimatického systému Země před emisemi fluorovaných skleníkových plynů a podporuje rozšiřování technologií omezujících znečištění ovzduší,

e) zajišťuje sledování kvality ovzduší podle § 6 odst. 8 a provoz základní sítě emisního monitoringu na celém území České republiky a sledování úrovně znečištění ovzduší podle § 7 odst. 5,

- f) zabezpečuje jednotný registr informačního systému kvality ovzduší (ISKO) a registr emisí a zdrojů znečišťování ovzduší podle § 13 odst. 3,
- g) zabezpečuje inventarizaci emisí a propadů látek ovlivňujících klimatický systém Země prostřednictvím Národního inventarizačního systému podle § 13 odst. 2,
- h) poskytuje odbornou pomoc při přípravě programů ke zlepšení kvality ovzduší,
- i) vymezuje oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší a zveřejňuje seznam zón a aglomerací podle § 7,
- j) připravuje a předkládá vládě ke schválení národní programy snižování emisí vybraných znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin podle § 6 odst. 2,
- k) odpovídá za zpracování emisních inventur a ročních emisních projekcí podle § 6 odst. 9,
- l) uplatňuje stanovisko obsahující podmínky ochrany ovzduší podle § 17 odst. 1 písm. a) k politice územního rozvoje a k zásadám územního rozvoje a povolení ke zvýšenému obsahu síry v kapalných palivech podle § 17 odst. 2 písm. h),
- m) kontroluje a hodnotí dodržování emisních limitů a sledování a hodnocení depozic,
- n) rozhoduje o odvolání proti rozhodnutím vydaným inspekcí, krajskými úřady a osobou pověřenou k vydávání certifikátů podle hlavy III,
- o) vydává a ruší certifikáty podle hlavy III,
- p) vyhlašuje prostřednictvím pověřené právnické osoby meteorologickou předpověď vzniku smogových situací, vznik a ukončení smogové situace a pro zdroje znečišťování podléhající regulaci regulační opatření podle § 8 odst. 1 a 3,
- r) poskytuje odbornou pomoc krajům a obcím při zpracování regulačních řádů,
- s) zpřístupňuje informace na základě tohoto zákona a zvláštních právních předpisů,
- t) navrhuje emisní stropy pro vymezená území, pro skupiny stacionárních zdrojů nebo pro jednotlivé stacionární zdroje,
- u) vydává a ruší rozhodnutí o autorizaci podle § 15 odst. 1, 13 a 14; provádí kontrolu výkonu této činnosti,
- v) kontroluje správnost výsledků rozptylových studií,
- w) rozhoduje o kategorii zdroje v případech zcela nových technologií a jejich zařízení podle § 4 odst. 11,
- x) vede a zveřejňuje seznam certifikovaných osob podle hlavy III,
- y) je příslušným orgánem pro podávání zpráv podle článku 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 1b),
- z) určuje hodnotící orgán podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství 1b)-,
- za) zajišťuje vydávání emisních plaket podle § 7a odst. 4,**
- zb) vede seznam vyhlášených nízkoemisních zón a zpřístupňuje veřejnosti informace z tohoto seznamu způsobem umožňujícím dálkový přístup.**

(1) Obecní úřad

- a) je dotčeným správním orgánem v územním, stavebním a jiném řízení podle stavebního zákona a vydává stanovisko pro účely kolaudačního souhlasu z hlediska ochrany ovzduší u malých stacionárních zdrojů,
- b) zpřístupňuje informace podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů,
- c) rozhoduje o vyměření poplatků za znečišťování ovzduší u malých stacionárních zdrojů podle § 19 odst. 6,
- d) nařizuje odstranění závad u malých spalovacích zdrojů podle § 12 odst. 1 písm. f), ukládá opatření k nápravě těchto závad podle § 38 odst. 1 a ukládá pokuty za nesplnění této uložené povinnosti,
- e) může vypracovat místní program ke zlepšení kvality ovzduší,
- f) může vypracovat místní program snižování emisí znečišťujících látek podle § 6 odst. 5,
- g) vyhlašuje signál upozornění, signál regulace k omezení emisí ze stacionárních zdrojů, které nepodléhají regulaci podle § 8 odst. 3, a k omezení provozu mobilních zdrojů znečišťování; pokud jde o zvláště velké, velké a střední stacionární zdroje, informuje o porušení povinností inspekci,
- h) vede evidenci malých stacionárních zdrojů, u nichž tento zákon stanoví ohlašovací povinnost, a poskytuje údaje z této evidence ministerstvu,
- i) vydává povolení pro činnosti, kde to stanoví zvláštní právní předpis, při kterých vznikají emise těkavých organických látek a které odpovídají kategorii malých ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší. Pro tyto látky může stanovit fugitivní emisní limit v závislosti na kvalitě ovzduší v daném místě.

(2) Obecní úřad kontroluje

- a) dodržování povinností provozovateli malých stacionárních zdrojů podle § 12 a § 19 odst. 16 za nedodržení povinností jim ukládá pokuty a nápravná opatření a rozhoduje o zastavení nebo omezení provozu těchto zdrojů,
- b) dodržování přípustné tmavosti kouře a přípustné míry obtěžování zápachem u provozovatelů malých stacionárních zdrojů a za nedodržení povinností ukládá pokuty,
- c) účinnost spalování, měření množství a rozsahu vypouštěných látek u malých spalovacích zdrojů podle § 12 odst. 1 písm. f); touto činností může pověřit odborně způsobilé právnické nebo fyzické osoby podle zvláštního právního předpisu, 10)
- d) dodržování povinností podle § 3 odst. 5 a za jejich porušení ukládá pokuty.

(3) Obec může obecně závaznou vyhláškou

- a) stanovit podmínky spalování suchých rostlinných materiálů podle § 3 odst. 5 nebo toto spalování zakázat; při stanovení podmínek obec přihlíží zejména ke klimatickým podmínkám, stavu ovzduší ve svém územním obvodu, vegetačnímu období a hustotě zástavby,
- b) zakázat některé druhy paliv pro malé spalovací zdroje znečišťování; seznam těchto paliv je uveden v příloze č. 11 k tomuto zákonu,
- c) v oblasti opatření proti světelnému znečištění regulovat promítání světelných reklam a efektů na oblohu.

(4) Obec může vydat v přenesené působnosti nařízení, kterým stanoví nízkemisní zónu podle § 7a.

§ 53

Společná ustanovení

(1) Na rozhodování podle tohoto zákona se vztahuje správní řád,²²⁾ s výjimkou rozhodování podle § 8, § 3a a § 17 odst. 1 písm. a).

(2) Orgán ochrany ovzduší, který povolení nebo rozhodnutí podle tohoto zákona vydal, může na návrh nebo z vlastního podnětu jím vydané povolení nebo rozhodnutí změnit nebo zrušit,

a) vyžaduje-li to veřejný zájem na ochraně zdraví lidí před působením nepříznivých účinků znečišťujících látek na lidské zdraví, nebo

b) dojde-li ke změně podmínek rozhodných pro vydání povolení nebo rozhodnutí, **zejména ke změně v provozu stacionárního zdroje, nebo změně emisních limitů nebo jiných podmínek provozu stanovených prováděcím právním předpisem či stanovení emisního stropu**, nebo

c) dojde-li při výkonu povolení nebo rozhodnutí k závažnému nebo opakovanému porušení povinností stanovených tímto zákonem, nebo

d) nevyužívá-li oprávněný vydaného povolení nebo rozhodnutí bez zvláštního důvodu po dobu delší 2 let.

(3) Rozhodnutí nebo opatření podle § 5 odst. 4, 6 a 7, 8, 10 a 11, § 9 odst. 4, § 17 odst. 1 písm. c) a d) a § 17 odst. 2 písm. a) až i) se nevydají podle tohoto zákona, pokud je jejich vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle zákona o integrované prevenci. 23) Ostatní ustanovení tohoto zákona tím nejsou dotčena.

(4) Ustanovení tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů stanovující technické požadavky a další podmínky vztahující se na výrobky podle zvláštního právního předpisu 4) jsou technickými předpisy podle tohoto zvláštního právního předpisu. 4)

(5) Veškerá opatření k nápravě, zákazy provozu nebo činnosti a další rozhodnutí uložená podle § 38 nebo § 39 provozovatelům stacionárních zdrojů nebo právníckým nebo fyzickým osobám přecházejí na jejich právní nástupce.

§ 55

Zmocnění k vydání prováděcích právních předpisů

(1) Vláda vydá nařízení k provedení § 4 odst. 12, § 5 odst. 12 ~~a § 6 odst. 9~~, **§ 6 odst. 9 a § 7a odst. 8**.

(2) Ministerstvo životního prostředí vydá vyhlášku k provedení § 3 odst. 11, § 4 odst. 12, § 5 odst. 12, § 6 odst. 9, § 8 odst. 12, § 9 odst. 10, § 10 odst. 2, § 11 odst. 4, § 12 odst. 5, § 13 odst. 8, § 15 odst. 21, § 17 odst. 11, § 18 odst. 3, § 23 odst. 7, § 24 odst. 3, § 26 odst. 4, § 27 odst. 1, § 28 odst. 3, § 31 odst. 4 písm. b), § 31 odst. 5, § 32 odst. 2 a § 36 odst. 5.

Příloha č. 4 k zákonu č. 86/2002 Sb.

Výjimky z omezení provozu v nízkoemisních zónách

(1) Omezení provozu v nízkoemisních zónách se nevztahuje na

- a) zvláštní vozidla²⁵⁾,
- b) vozidla integrovaného záchranného systému,
- c) vozidla k řešení mimořádné události²⁶⁾ nebo v souvislosti s řešením krizové situace²⁷⁾, včetně zásobování postižených míst, svozu dřeva po živelní pohromě, jízd speciálních vozidel pro odstranění následků škod (lesní stroje, stavební stroje),
- d) vozidla přepravující osoby zdravotně postižené, označená podle příslušných předpisů,
- e) vojenská vozidla Armády České republiky a NATO,
- f) historická vozidla,
- g) vozidla k provádění činností bezprostředně spojených s prováděnou údržbou, opravami a výstavbou pozemních komunikací nebo drah, plynových zařízení, elektroenergetických zařízení a vodárenských zařízení,
- h) vozidla k přepravě tuhých, tekutých a plyných paliv pro zajištění provozu nemocnic, sociálních ústavů a školských zařízení,
- i) vozidla k přepravě poštovních zásilek,
- j) vozidla k přepravě komunálního odpadu,
- k) vozidla určená k odstranění závad vodovodů, kanalizací, plynovodů, elektrických sítí, sítí veřejných elektronických komunikací a dalších inženýrských sítí ve veřejném zájmu,
- l) vozidla určená k přepravě věcí na kulturní a společenské akce, včetně akcí rekreačních, vzdělávacích a výchovných (například dětské tábory),
- m) vozidla zajišťující veřejnou linkovou dopravu²⁸⁾.

(2) Úřad obce, která vyhlásila svým nařízením nízkoemisní zónu, může na základě žádosti provozovatele vozidla povolit výjimku z důvodů hodných zvláštního zacházení. Výjimka může být trvalá nebo dočasná. Výjimka může být udělena zejména z následujících důvodů:

- a) nemocným, bezmocným či jinak postiženým osobám, které nesplňují podmínky pro přiznání označení pro osoby těžce zdravotně postižené,
- b) osobám, jejichž pracovní doba neumožňuje přepravovat se hromadnou dopravou,
- c) pro vozidla se speciálním vybavením (nákladní dopravníky, zábavní zařízení, vozidla užívaná jako pracoviště, speciální vozidla taxislužeb a služeb v cestovním ruchu),
- d) z důvodu zásadního významu pro podnikání, kde by omezení provozu v nízkoemisní zóně mohlo výrazně ohrozit či znemožnit podnikání.

25) § 22 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

26) Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

27) Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů.

28) § 2 odst. 6 písm. a) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

Platné znění § 20a zákona č. 13/1997 Sb. s vyznačením navrhovaných změn

§ 20a

Osvobození od zpoplatnění

(1) Zpoplatnění nepodléhá užití zpoplatněné pozemní komunikace silničním motorovým vozidlem

a) vybaveným zvláštním výstražným světlem podle zvláštního právního předpisu 11b), pokud se jedná o vozidlo

1. Vězeňské služby České republiky,

2. zdravotnické záchranné služby a dopravy nemocných, raněných a rodiček,

3. složky integrovaného záchranného systému 11c) neuvedené v bodech 1 až 3,

b) Ministerstva vnitra používaným Policií České republiky a opatřeným nápisem "POLICIE",

c) ozbrojených sil České republiky 11d), včetně vozidel používaných Vojenskou policií a opatřených nápisem "VOJENSKÁ POLICIE" a vozidel ozbrojených sil jiného státu na základě vzájemnosti,

d) celních orgánů opatřeným nápisem "CELNÍ SPRÁVA" 11e),

e) hasičských záchranných sborů a jednotek dobrovolných hasičů opatřených nápisem "HASIČI",

f) přepravujícím těžce zdravotně postižené občany, kterým byly podle zvláštního právního předpisu 11f) přiznány výhody II. stupně, s výjimkou postižených úplnou nebo praktickou hluchotou, nebo III. stupně, pokud držitelem silničního motorového vozidla je postižená osoba sama nebo osoba jí blízká 11g),

g) přepravujícím nezaopatřené děti, které jsou léčeny pro onemocnění zhoubným nádorem nebo hemoblastosou, pokud rodiče nebo jim naroveň postavené osoby pobírají příspěvek na provoz silničního motorového vozidla podle zvláštního právního předpisu 11f),

h) při odstraňování následků dopravních nehod na zpoplatněné pozemní komunikaci, při provádění záchranných a likvidačních prací a při ochraně obyvatelstva 11c) nebo při záchrance života a ochraně zdraví osob,

i) Správy státních hmotných rezerv při přepravě materiálů státních hmotných rezerv, nebo humanitární pomoci státu za krizových situací podle zvláštního právního předpisu 11h),

j) správce zpoplatněné pozemní komunikace.

(2) Je-li nutno při uzavírce podle § 24 užit pro vedení objížďky zpoplatněnou komunikaci, je možné užit tuto komunikaci bez zpoplatnění.

(3) V případě vyhlášení signálu upozornění nebo signálu regulace pro suspendované částice PM₁₀ podle zvláštního právního předpisu¹¹ⁱ⁾, je až do odvolání příslušného signálu možné užit vybrané úseky pozemních komunikací stanovené zvláštním právním předpisem¹¹ⁱ⁾ bez zpoplatnění.

11b) Vyhláška č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

11c) Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

11d) Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

11e) Vyhláška č. 197/2001 Sb., o způsobu vnějšího označení a odznamech celní správy, vzorech služebních stejnokrojů a zvláštním barevném provedení a označení služebních vozidel celní správy.

11f) Vyhláška č. 138/1997 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

11g) Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

11h) Zákon č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv, ve znění pozdějších předpisů.

11i) Vyhláška č. 553/2002 Sb., kterou se stanoví hodnoty zvláštních imisních limitů znečišťujících látek, ústřední regulační řád a způsob jeho provozování včetně seznamu stacionárních zdrojů podléhajících regulaci, zásady pro vypracování a provozování krajských a místních regulačních řádů a způsob a rozsah zpřístupňování informací o úrovni znečištění ovzduší veřejnosti, ve znění pozdějších předpisů.